

отдолу две газени сандъчета, следователя се натъкми на едно трикрако столче да пише, а замѣстникъ прокурора запали цигара и остана правъ. Задъ плета надничаха удължени, плахи лица на селянитѣ. Бѣше горещо, свѣтло и тихо, невѣроятнo тихо. И пакъ, нѣкжде далечъ, пронизвайки тишината, проточено изкукурига сжщия пѣтель.

Докторътъ махна покривката и се наведе. Веднага една тежка миризма се издигна и закрепи неподвижно въ въздуха. Човѣкътъ бѣше дълъгъ, слабъ, съ огроменъ, издутъ коремъ. Облеченъ въ вехти, селски дрехи, и разгърденъ. Два кални, продупчени царвули, единия съ развнѣт навой, стърчаха напредъ. Лицето му — синьо-черно, съ набола, спъстрена брада, а надъ челото и отзадъ, рѣдка, сива коса, презъ която се виждаше кожата на тилътъ. Единия край на горнята устна, заедно съ твърдия мустакъ бѣха подвити нагоре, и оголваха жълто-черни зъби. Тая устна и изцъкленитѣ очи надъ нея, предаваха на лицето му изразъ на една хитра и зла усмивка. Две сини мухи изхвъркнаха отъ устата, и следъ минута отново се върнаха.